

Ovatko mormonit kristittyjä?

Viimeisten kahden vuoden aikana olen yhä uudelleen ja uudelleen kuulut kysyttävän, ovatko mormonit kristittyjä. Vastaus riippuu siitä, mitä nimityksellä kristityt tarkoitetaan. Jos kristityt ovat ihmisiä, joiden käsityksen mukaan pelastus saavutetaan ainoastaan Kristuksen täydellisen evankeliumin kautta, mormonit ovat todella kristittyjä sanan täydessä ja tarkassa merkityksessä.

Mutta jos kristityt taas ovat ihmisiä (ja näin nykyajan pappismiehet tavallisesti asian tulkitsevat), jotka uskovat pyhään kolminaisuuteen sellaisena kuin se on määritelty Nikealaisessa, Atanasiuksen ja Apostoleitten uskontunnustuksissa — joiden mukaan Jumala on kolminainen "ei-mitään", henkielelementti joka täyttää maailmankaikkeuden, ruumiiton ja luomaton olento, jota ei voi määritellä eikä ymmärtää — niin mormonit eivät tämän pappismiesten laatiman määritelmän mukaan kuulu Kristuksen seuraajajoukkoon.

Mutta jos kristityillä tarkoitetaan Jumalan pyhiä Antiokiassa ja muualla, jotka uskovat ja elävät heidän laillaan; jos kristityillä tarkoitetaan niitä, jotka hyväksyvät Kristuksen Jumalan kirjaimellisena Poikana, jotka uskovat, että totisia uskovaisia seuraavat ihmetteot ja merkit, jotka uskovat kirkkauden valtakuntiin, ilmoitukseen, Israelin kokoamiseen, Melkisedekin ja Aaronin pappeuteen, jotka uskovat, että kirkossa on olta-va apostoleja ja profeettoja, ja jotka uskovat kaikin tavoin samalla lailla kuin muinaiset pyhät miehet — jos tämä on kristityn määritelmä, niin mormonit ovat kristittyjä ja heidän keskuudessaan on ainoa puhdas ja täydellinen kristillisuus maan päällä tällä hetkellä. Jos kristityillä tarkoitetaan, että ihmisen on saatava upotuskaste syntiensä anteeksi saami-

seksi — kuten Raamatussa ja Mormonin Kirjassa opetetaan — niin mormonit ovat kristittyjä ja ainoita kristittyjä.

Mutta jos kristityillä tarkoitetaan sitä, että pienet lapset, jotka ovat synnittämiä kuten voimme lukea Vanhasta ja Uudesta Testamentista (1 Joh. 2:13, 2 Kor. 25:1-4), on kastettava, vaikka he eivät voi uskoa eivätkä tehdä parannusta, ja että heidät syöstään helvettiin, jos he kuolevat kastamattomina, niin silloin mormonit eivät ole kristittyjä.

Mutta jos kristityillä tarkoitetaan sitä, että ihmisen on synnyttävä vedestä ja Hengestä (Pyhästä Hengestä, Joh. 3:5) kuten profeetta sanoi: "Yhtä hyvin voisitte kastaa hiekkasäkin, ellei kastetta suoritetaisi syntien anteeksisaamiseksi ja Pyhän Hengen lahjan saamiseksi. Vesikaste on vain puolet kastetoimittuksesta eikä sillä ole mitään merkitystä ilman toista puolta, se on ilman Pyhän Hengen kastetta" (Teachings of the Prophet Joseph Smith, s. 314), niin mormonit ovat kristittyjä ja he ovat ainoita kristittyjä, sillä he ovat saaneet Pyhän Hengen kasteen jälkeen.

Mutta jos kristityt ovat ihmisiä, jotka uskovat, ettei Pyhän Hengen saaminen ole välttämätöntä kasteen jälkeen, ja jotka täten eivät pysty tulkitsemaan pyhiä kirjoituksia kuten Pietari sanoo (2 Piet. 1:20-21), niin mormonit eivät ole kristittyjä.

Jos kristityillä tarkoitetaan sitä, että ihminen tuomitaan tekojensa mukaan (Ilm. 20:12-13) ja että hänen kirkkautensa on riippuvainen hänen teoistaan (1 Kor. 15:40-42), niin mormonit tulevat olemaan ainoita, jotka perivät selestisen valtakunnan — jos he pysyvät uskollisina loppuun asti. (Matt. 24:13)

Mutta jos kristityillä tarkoitetaan sitä,

että on olemassa vain kaksi paikkaa, taivas ja helveti, ja että kaikki hyvät ihmiset riippumatta siitä, kuinka paljon tai vähän hyvää he ovat tehneet, saavat kaikki saman palkan eli taivaan, ja että kaikki pahat ihmiset riippumatta siitä, kuinka paljon pahaa he ovat tehneet, menevät helvettiin, jolloin olisi hyödytöntä tuomita ihmistä tekojensa mukaan, koska kaikki menevät samaan paikkaan, niin mormonit eivät ole kristittyjä.

Mormonismi on todella puhdasta ja aitoa kristillisyyttä, joka on palautettu maan päälle loistossaan ja kirkkaudessaan. Kysyn vielä kerran: "Olemmeko me kristittyjä?" Kaikki riippuu siitä, miten käsite kristitty määritellään. Herralla on oma määritelmänsä ja paholaisella omansa. Maailman on ratkaistava itse, min-käläinen kristitty se haluaa olla. Olen kiitollinen siitä määritelmästä, joka tosi kirkolla on tosi kristitystä, siitä, että Jumala on Jumala, joka rakastaa ja joka on oikeudenmukainen, Jumala, joka ei lähetä pieniä lapsia (eikä aikuisiakaan) helvettiin, jos ihmisellä ei ole mahdollisuutta tulla kastetuksi.

Mormonit ovat kristittyjä ja heillä on keskuudessaan ainoa puhdas ja täydellinen kristillisuus maan päällä.

Ystävilleni ja veljilleni ja sisarilleni

Lähetystyöni on päättynyt. Tuon seikan toteaminen saa aikaan joutsin sekavia tunteita. Olen surullinen joutuessani lähtemään, mutta samalla innokas tietämään, mitä Herralla on minulle varalla seuraavaksi.

Muistellessani noita kahta vuottani Kaliforniassa tajuan nuo useimpien työnsä päättäneiden lähetysaarnajien tutut sanat "Ne olivat elämäni parhaat kaksi vuotta". Miksi me sanomme niin? Koska olemme oppineet rakastamaan ja osottamaan rakkautta ihmisille, joita emme edes tunne. Voin vain sanoa, että pidin suuresti lähetystyöstäni ja tekisin sen uudelleen koska tahansa.

Lähdin kotoani Hyvinkäältä hyvin aikaisin eräänä kylmänä, lumisena helmikuun aamuna. Voin vieläkin nähdä isäni hyvästelemässä kotini parvekkeella — hän oli vilustunut eikä voinut lähteä lentokentälle. Minusta oli ikävä jättää perheeni, sillä olimme kovin läheisiä toisillemme. Nousin koneeseen ja niin olin matkalla. Kolme viikkoa myöhemmin olin Kaliforniassa. Saapuessani lähetyskentälle olin täynnä henkeä ja valmiina työhön. Tutustuin pres. ja sis. Houstoniin, jotka myöhemmin kutsuivat minua enemmän vanhin Companioniksi kuin Kemppeiksi. Opin rakastamaan näitä lähetysvanhempiani hyvin lämpimästi.

Ensimmäinen alueeni oli Azusa. Minulla oli todella pätevä kouluttaja ja tein lujasti töitä. Työmme siellä oli hyvin menestyksekkästä. Azusan jälkeen olin 17 eri vanhimman toverina 11 eri alueella, joilla työskentelin vaihtelevalla menestyksellä. Minulla oli monenlaisia tovereita, mutta yksi seikka oli heille yhteinen: opin suuresti rakastamaan heitä jokaista ja he minua.

Todistustani ovat vahvistaneet syvästi henkilökohtaiset kokemukset kuten en-

simmäisen perheen kastaminen toisen kuukauteni aikana. Tämä perhe on jo käynyt temppelissä. Tulen aina muistamaan, kun veli Thompson katsoi minua silmiin ja sanoi: "Kiitos — toit evankeliumin perheeni elämään." Tulen aina muistamaan, kun todella vakuutuin siitä, että tätä kirkkoa johtaa profeetta. Kerroinpa siitä.

Oli vuoden 1970 huhtikuu. Toverimme ja minä olimme Deseret Bookstoressa (kirkon kirjakauppa) Orangessa. Tiesimme, että pres. Joseph Fielding Smith oli tulossa sinne. Lyhyesti kerrottuna: profeetta tuli. Keskustelin hänen kanssaan. Kästelinkin häntä. Tunsin hänen voimallisen henkensä ja persoonallisuutensa. Kaikki tämä tapahtui kirjakaupan edessä Orangen kaupungin kiireisessä liike- ja ostokeskuksessa. Lounasaika oli päätymässä ja läheisestä ravintolasta oli tulossa joukko liikemiehiä tupakoiden ja yrittäen rauhoittaa vatsansa hyvän aterian jälkeen. He tulivat paikalle, missä pres. ja sis. Smith juttelivat kouralliseksi sisaria ja neljälle lähetysaarnajalle. Yhä polttaen ja keskustellen miehet pysähtyivät muutaman askeleen päähän profeetasta. He kyselivät toisiltaan: "Keitä ovat nuo vanha mies ja nainen?" Pian joku sanoi: "Hei — minä tiedän! Hän on mormoniprofeetta!"

Katselin heitä, ja pian huomasin, että yhdelläkään heistä ei ollut enää savuketta kädessään. He olivat toinen toisensa jälkeen pudottaneet savukkeensa ja tallanneet ne sammuksiin. Näin sain esimerkin siitä hengestä, jota profeetta säteilee ympärilleen. Olisittepa tekin olleet siellä Tiedän, että kirkkoamme johtaa profeetta, tosi profeetta Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen, käskyjen ta toiveiden mukaan. Myös monia muita samanlaisia kokemuksia olen saanut; rukouksiini on vastattu ja Herra on neuvonut, mitä tehdä kaikenlaisissa hupaisissa ja surullis-

sissakin tapauksissa ihmisten kanssa seuduilla, joilla olen työskennellyt.

Mielestäni paras palkka, jonka voi saada lähetystyössä, on kun joku opettamasi ja kastamasi tulee luoksesi, katsoo suoraan silmiin ja sanoo yksinkertaisesti: "Kiitos."

Olen kiitollinen Jumalalle Hänen minulle suomastaan mahdollisuudesta täyttää tehtäväni lähetystyössä. Iloitsin siitä ja toivon saavani toisen samanlaisen tilaisuuden tulevan elämäkumppanini kanssa. Tekisin sen uudelleen milloin tahansa, koska se oli tähänastisen elämäni parasta aikaa.

Olen kiitollinen taivaalliselle Isälleni siitä, että Hän on siunannut perhettäni niin, että nyt olemme lähempänä toisiamme kuin koskaan ennen. Kun lähdin kotoani, olin ainoa kirkon jäsen perheessämme. Tänäkin sisareni ovat jäseniä ja pian, toivon, myös vanhempani. Olen siitä onnellinen.

Tärkein asia, jonka opin, on että Jeesus on Vapahtaja ja kirkkomme johtaja. Tiedän sen.

Toivon kaikkea hyvää teille kaikille. Ja vielä kerran kiitos! Ja olkoon Herra teidän kaikkien tämän Hänen kirkkonsa jäsenten kanssa. Jussi Kempainen

Vanhin Jussi Kempainen toimi lähetysaarnajana Yhdysvalloissa Etelä-Kaliforniassa 1969-1971. Hän on kotoisin Hyvinkäältä.

John Elliot
Hagerman, Idaho
13. 5. 1971

Randall Richard Hymas
Midland, Michigan
13. 5. 1972

Kirsti Kaarina Virolainen
Tampere
1. 12. 1971

Selja Aili Nurmi
Kuopio
1. 12. 1971

Kevin W. Clark
Provo, Utah
16. 10. 1971

Kirkkomme julkisuudessa

ANTERO ESSELSTRÖM

Kulueen vuoden aikana oli kirkkomme edustajilla kolmasti tilaisuus tuoda julki kantaansa Oy Yleisradio Ab:n ohjelmissa.

Ensimmäinen näistä puheenvuoroista radiottiin suorana lähetyksenä 29. 1. 1971 Tänä iltapäivällä -ohjelmassa. Kuten tunnettua, on kirkollamme ollut tilaisuus olla mukana yleisradion uskonnollisissa asiaohjelmissa, mutta varsinaisiin hartausohjelmiin emme ole kuitenkaan voineet ottaa osaa. Lähetyshallitus esitti loppuvuodesta yleisradiolle tästä asiasta kyselyn, joka käsiteltiin radion hartausohjelmien valvontaelimessä. Yksimielinen päätös oli, yleisradion itsensä ottamatta kantaa asiaan, että MAP-kirkkoa ei voida katsoa kristilliseksi kirkkokunnaksi eikä se sen vuoksi voi ottaa osaa radion hartausohjelmiin.

Kysymyksen aiheellisuus todettiin mainitun ohjelman alussa. Keskusteluun ottivat osaa ohjelmanjoht. Pekka Silvola, past. Heikki Castren, teol. lis. Maunu Sinnemäki, toiminnanjoht. Kankaanpää, toimittaja Pentti Paulasto ja MAP-kirkosta veli Pertti Felin. Varsinaisen teeman ohella herätti vilkasta mielipiteiden vaihtoa juuri kristillisyyden toteaminen, jossa perustuttiin siihen, miten kristittyjen suuri enemmistö arvioi toisiaan. Yhtenä yleisenä lähtökohtana pidetäänkin ns. Kirkkojen maailmanneuvoston peruslauselmaa, joka edellyttää kristilliseksi tunnus-tettavalta kirkkokunnalta uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja korostaa kirkkojen välisen yhteistyön tärkeyttä.

Keskustelu oli osin teologisten mielipiteiden vaihtoa ja vilpitöntä ihmettelyä myös sen johdosta, että vain osalla uskonnollisista yhteisöistä on mahdollisuus osallistua näihin mainittuihin hartausohjelmiin. Ohjelmanjohtaja Silvola esitettyä harkittavaksi ajatusta antaa MAP-kirkolle ja myös Jehovan todistajille tilaisuus osal-

listua näihin ohjelmiin vastusti mainitun valvontaelimen edustaja vetoamalla yleiseurooppalaiseen käytäntöön ja esittämällä esimerkin Englannista.

Ohjelman päätteeksi veli Felin tiedusteli mahdollisuutta esittää julistuksellista ohjelmaa varsinaisen hartausohjelmille varatun ajan ulkopuolella — musiikkia ja puheita, joiden tarkoituksena on auttaa ihmistä hänen Jumalsuhteessaan ja elämän vaikeuksissaan. Keskustelun päätösanoiksi todettiinkin tämän veli Felinin osoittaman mahdollisuuden käyttökelpoisuus.

Mainittakoon, että tämän aiheellisen ja ansiokkaan ohjelman lomassa saatiin kuulla mm. Tabernaakkelikuoron laulavan. Ruotsinkielisen yleisohjelman 27. 2. 1971 lähettämässä uskonnollisia vähemmistöjä käsittelevässä ohjelmassa edusti kirkkomme veli Christer Ahlblad Helsingistä.

Tämä lähetyksajaltaan edellistä huomattavasti lyhyempi ohjelma oli laadittu yksinomaan haastateltujen vastauksista ja siinä kuultiin Helsingin seurakunnan pyhäkoulusta äänitetyn musiikin lomassa ajatuksia esitettyistä kysymyksistä, mm. käsityksestämme sukupuolten tasa-arvoisuudesta, toimintamme rahoituksesta. Veli Ahlbladilla oli myös tilaisuus selostaa lyhyesti kirkkomme ohjelmaa ja toimintaa sekä kertoa siitä, kuinka hän itse löysi tämän kirkon. Edellisen tavoin ohjelma oli asiallinen ja myönteinen. Lähetyks kuultiin uusintana seuraavana päivänä.

4. 4. 1971 edusti veli Pertti Felin kirkkomme suuren suosion saavuttaneessa

television ohjelmasarjassa Luomiskertomus. Monilla kirkon jäsenillä lienee ollut tilaisuus seurata tätä ohjelmaa, jonka senkertaisena aiheena oli Kristuksen syntymä ja siihen liittyvät tapahtumat. Mainittakoon, että osanottajia esiteltäessä luettiin edustetuista kirkkokunnista ainoastaan juutalaiset ei-kristityiksi.

Ohjelma alkoi lyhyellä katsauksella Vanhan Testamentin merkitykseen, jolloin jokainen osanottaja sai esittää näkemyksensä sen arvosta. Tässä yhteydessä veli Felinillä oli tilaisuus kertoa Kallisarvoisesta Helimestä ja myöhemmin mainita myös Kristuksen käynnistä Amerikan mantereella. Käsitellyt asiat olivat yleensä kaikille yhteisiä ja suuria mielihope-eroavuuksia ei esiintynyt. Luonnollinen poikkeus oli vapaa-ajattelijain edustaja. Kristuksen henkilön historiallisuus oli keskustelun keskeisiä aiheita, myös evankeliumien syntyvaiheet ja niiden luotettavuus herättivät vilkasta keskustelua, samoin Kristuksen neitseellinen syntymä.

Kristinuskon ja Kristuksen henkilön kannalta ehkä vähämerkityksinen mutta kiinnostava aihe oli Vapahtajan syntymävuosi, josta esitettiin monenlaisia arvioita. Maininnan ansainnee ehkä sekin, että tieteen edustajan, prof. Aimo Nikolaisen, esittämä arvio oli lähimpänä veli Felinin esille tuomaa kirkkomme ilmoitukselle perustuvaa tietoa asiasta.

Ohjelma on saanut osakseen myönteistä huomiota laajoissa piireissä ja on toivotavasti ollut osaltaan auttamassa evankeliumin tunnetuksi tekemisessä maassamme.